

TALVISOTA KUHMOSSA

5./JR27 SOTAPÄIVÄKIRJA KUHMON RINTAMALTA

Alkuperäisestä sotapäiväkirjasta luettavaan muotoon muokannut

Matti Halonen 2015

P 3582

4./JR 27

SOTAPÄIVÄKIRJA

1939 – 1940

5./JR 27 perustettiin Kemissä YH:n aikana Perä-Pohjolan miehistä, osaksi sen toista pataljoonaa. Joulukuun 1939 ensimmäisinä päivinä komppania siirtyi pataljoonan mukana Suomussalmelle, josta voittoisten Suomussalmen taistelujen jälkeen komppania siirrettiin 19 - 20.1.1940 Kuhmon rintamalle. Komppania päälliköksi määrättiin Siirtymismääräyksen komppania sai Suomussalmen Mäntylässä.

19.1.1940		Valmistauduttiin lähtemään uuteen paikkaan.
	17.00	Komppania lähti suksilla hiihtäen matkalle. Noin viiden kilometrin päässä noustiin autoihin, joilla jatkoimme matkaa Hyrynsalmen kautta Kuhmoon. Kuormasto lähti oikotietä myöten Kuhmoa kohti. Pakkasta oli noin miinus 30 - 40 astetta. Päivällä lenteli vihollisen lentokoneita, jotka ampuivat konekivääreillä saamatta mitään aikaiseksi.
20.1.1940	06.00	Komppania saapui Kuhmon kirkolta noin 10 km itään (Kämärä), jossa osa komppaniasta majoittui teltoihin ja osa taloihin. Kuormasto majoittui Kuhmoon menevään tienhaaraan, ajettuaan noin 40 km. Pakkasta noin 30 astetta. Tie oli huono.
	17.00	Kuormasto jatkoi matkaansa. Ilma oli kylmä ja selkeä. Kolonaamme kuului kahden pataljoonan hevoset, yhteensä noin 150 hevosta. Päivän aikana lentokoneista ei ollut haittaa.
21.1.1940	08.00	Kuormasto asettui noin 21 km päähän Kuhmon kirkonkylästä, jossa oli päivän ajan ja klo 17.00 lähti jatkamaan matkaa määräpaikkaa kohti.
22.1.1940	03.00	Kuormasto saapui määräpaikkaansa, 10 km itään Kuhmon kirkolta. Päivällä viholliskoneita vieraili majapaikkamme yllä. Komppania oli saanut teltat ja talot lämpimiksi ja niissä oli hyvä levätä matkan päälle.
Sotasairaalasta palasit Anti Lauri ja Jaakko Ruokonen. Lomalta palasivat Arne Ylitaio, Vieno Koivuranta, Niilo Puolamaa ja Eeverd Leppäniemi. Pojille tuli postia lomamiesten mukana runsaasti. Täydennykseksi saariin sotamies Ylipeltola.
23.1.1940		Komppania lepäili majapaikassaan, sekä laittoi kuntoon varusteitaan.

Päivän kuluessa lensi 12 vihollisen lentokonetta, jotka kuitenkin antoivat majapaikkamme olla rauhassa. Kuhmon kirkonkylää pommittivat kovasti. Ilma oli selkeä ja lauha.

- 24.1.1940 Komppania oli päivän majapaikassaan. Kaikki oli hiljaista. Aseita puhdistettiin ja tehtiin ynnä muuta. Ilma oli sumuinen, ”ryssä” ei lentänyt. Illalla saatiin tietää, että majan muutto on odotettavissa. Yön aikana lähetettiin 10 miestä ja hevonen tiedustelemaan uutta majapaikkaa. Täydennykseksi satiin sotamies H Rissanen. Sairaalasta palasivat luutnantit V Kuonti ja Kaapro Sallinen.
- 25.1.1940 Päivä kului rauhallisesti muuttokäskyä odotelleessa.
- 24.00 Komppania lähti liikkeelle kohti itää, oman pataljoonan mukana.
- 26.1.1940 Komppania saapui Pihlajavaaraan, jossa asetuttiin telttoihin, Kälkäseen johtavan tien varteen. Saatuamme kaikki kuntoon, asetuimme lepäämään. Sairaalaan joutuivat, sotamies Trög ja Aleksanteri Lahti. Illalla lähetettiin III joukkue vartiotehtäviin. Täydennykseksi saatiin sotamiehet A Föör, Laurila ja R Majander. Ilma oli sumuinen, josta johtuen ”ryssä” ei lentänyt.
- 27.1.1940 Päivä kului rauhallisesti. Viholliskoneita lensi useita päivän kuluessa.
- 08.00 Komppania lähti uuteen majapaikkaan, johon oli sitä ennen lähetetty kolme miestä tiedustelemaan majapaikkaa. Matkaa oli noin viisi kilometriä.
- 10.00 Perille saavuttiin noin klo 10.00 aikaan. Teltat laitettiin kuntoon Pienen Kälkäsenjärven rannalle.
- 28.1.1940 Komppania majaili edellisessä paikassa. Viholliskoneita lensi päivän kuluessa kymmenkunta, ne eivät huomanneet majapaikkaamme. Täydennyksenä saatiin sotamies Heikki Karppinen. Lomalta saapuivat sotamiehet Reino Nousiainen ja Lauri Puolanmaa.
- 29.1.1940 03.00 Komppania lähti etulinjaa kohti. Samoin lähti ammus ja teltta-ajoneuvo. Muonakuormasto jäi edelleen entiseen paikkaan. Viholliskoneita ei lentänyt montakaan. Komppania pääsi kosketukseen vihollisen kanssa. Taistelussa kaatuivat: Pauli E Eskelinen ja sotamies Juho Augusti Anttila. Haavoittuivat: Väinö Herman Korteniemi, Eelis Petteri Hasankkooja (eps), Tauno Pietari Torikka, Urho Matias Lahti, Niilo Johan Uusitalo, Kalle Majaniemi ja Antti Savolainen.
- 30.1.1940 Varhain aamulla lähti kuormaston loppuosat etujoukkojen luokse. Matkaa oli noin 5 km. Komppania taisteli päivän kuluessa vihollisen kanssa, johon edellisenä päivänä oli saatu yhteys. Päivä aikana käydyissä taisteluissa haavoittuivat: Kersantti Ensio Mäkinen ja sotamiehet, Lauri Johannes Manninen, Matti Eemil Syväjärvi, Juho Ilmari Saukko ...(eps), Vilho Johannes Lillbackka ja V Asunmaa. Ilma oli lauhkea ja sumuinen, keli oli hyvä.
- 31.1.1940 Päivän aikana käytiin taisteluja entisessä paikassa, jossa joukkomme kaivautuivat aseisiin. ”Ryssä” oli rauhassa saanut kaivautua maaperäämme noin

kahden kuukauden ajan ja olikin rakentanut korsuja maantien varteen, joista erääseen mahtui 50 – 60 miestä ja ne kestivät tykistöpommituksiakin. ”Ryssä” ampui kovasti varsinkin kranaatinheittäjillä joidenka tuli oli epätarkkaa.

Komppania lähetti III joukkueen kolmannelle pataljoonalle avuksi itään päin . Sen tehtävä oli vaikea, samoin kuin sen huolto.

Komppanian päällikkömme, V Knuuti osoittautui taitavaksi päälliköksi, johon kaikki miehet luottivat.

Päivän aikana käydyissä taisteluissa kaatui sotamies Yrjö Matinlompolo. Lisäksi haavoittuivat: Luutnantti Kaapro Sallinen IV joukkueesta, alikersantti Janne lisakki Harju, korpraali Paavo Heikki Lahti, sotamies Leevi Robert Niva ja Antti Kainulainen. Sotamies Antti Komulainen sairastui.

Vihollisen lentokoneita lensi vain yksi. Ilma oli lauha ja sumuinen.

1.2.1940

Komppania oli asemissaan entisessä paikassa ja tuhosi ”ryssiä” heidän korsuihinsa käsikranaateilla ynnä muilla välineillä. Vihollisen lentokoneita lensi useita, mutta ne eivät osanneet pommittaa linjojamme, jotka olivat lähekkäin ja tavaan jopa sekaisin ”ryssien” linjojen kanssa.

Päivän aikana käydyissä taisteluissa haavoittuivat: Vänrikki Kauko Salovaara, alikersantti Antti Lauri ja sotamies Eelis Järström.

Ilma oli lauhkea ja puolittain sumuinen. III joukkue saapui iltasella komppaniaan, josta taas aamulla lähti samaan tehtävään.

2.2.1940

Komppania oli entisissä asemissaan. Kaiken päivää oli vilkasta ammuntaa puolin ja toisin. Iltapäivällä komppania hyökkäsi ”ryssien” korsuja vastaan ja hävitti niistä pahimpia, niitä joissa oli paljon miehiä ja valtasi pituus suunnassa maantietä, minkä jälkeen asettui aseisiin.

Viholliskoneita lensi useita, ampuivat konekivääreillä sekä pommittivat meidän asemiamme, saamatta mitään vahinkoa aikaiseksi. Päivän aikana haavoittui sotamies Nikolai Lindholm.

3.2.1940

Komppani pysyi asemissaan vartioiden samalla epävarmoja ”ryssien” korsuja. Tulitus oli heikkoa komppanian kohdalla, mutta toisaalla tapeltiin kiivaammin. Kenttäsairaalasta palasi Jauhiainen ja sairaslomalta palasivat Hannes Korteniemi, Eelis Kivimäki, Martti Ruska ja Antti Heikkilä.

Päivän kuluessa lensi ainakin kymmenen vihollisen lentokonetta ampuen ja pommittaen asemiamme. Komppania ei kuitenkaan kärsinyt sen johdosta menetyksiä.

Iltapäivällä ryhtyi vihollisen tykistö ja kranaatinheittäjät ampumaan kovasti, jonka johdosta komppaniasta haavoittuivat: Sotamiehet Hakkarainen ja Tauno Välimaa sekä alikersantti Eero Välimaa jotka pääsivät sidontapaikalta takaisin komppaniaan. Vähän vaikeammin haavoittuivat, alikersantti Toivo Niku ja sotamies Toivo Lehto. Lisäksi sairastui Jaakko Huttu.

Ilma oli kylmä, pakkasta noin – 20 astetta, selkeää.

4.2.1940

Taistelut jatkuivat Saunajärventien varressa, Saunajärven lähimaastoissa.

Komppania oli entisissä asemissaan, tulitus oli kuitenkin heikkoa. Ryssiä oli aamupäivällä klo 09.00 – 10.00 ja iltpäivällä klo 15.00 – 16.00 kehoitettu antautumaan. Kehoitus meni kuitenkin hukkaan.

Viholliskoneita lensi kaiken päivää ainakin 30. Ihmetellä saa, etteivät lentäjät huomanneet majapaikkaamme, vaikka sää oli kirkas. Metsä on hyvä suoja lentotähystäjiä vastaan, kun ei vain liiku. Joukkojen liikehtimistä ne kyllä estivät valoisan päivän aikana.

Vänrikki Vitikan joukkue oli edelleen alistettuna vänrikki Vierimaan komppanialle. Joukkueen toiminta oli pääasiassa ... (eps) toimintaa. Miehet vain olivat hyvin väsyneitä ja puutteellisesti muonitettuja. Tilanteen vaikeuden takia Vitikan miehistä haavoittui päivän aina sotamiehet Paavo Vuorinen ja Väinö Heikkurainen. Muita tappiota ei komppanialle tullut. Täydennysmiehenä saatiin Heikki Kempainen ja sairaalasta palasi korpraali Janne Raappana.

- 5.2.1940 Komppania oli asemissaan ja piti vartiointia sekä kaivoi parempia korsuja itselleen. Vihollisen lentokoneita lensi useita, saamatta komppaniallemme mitään vahinkoja. Päivän aikana haavoittui sotamies Erkki Niva. Ilma oli pilvinen ja lauhkea.
- 6.2.1940 Aamupäivällä komppania hyökkäsi vihollisen korsuja vastaan ja pääsi etene- mään noin 200 – 300 metriä. Vastarinta oli kova. Hyökkäyksen aikana kaatui alikersantti Vilho Ollila sekä Reino Haavikko. Lisäksi haavoittuivat alikersantti Aate Heikkurainen ja sotamies Einari Heikkilä. Ammunta heikentyi ja loppui. Päivä kului verrattain rauhallisesti. Viholliskoneita lensi runsaasti, ampuivat ja heittivät joitakin pommeja, saamatta kuitenkaan aikaiseksi mitään vahinkoja. Ilma oli melkein selkeä, pakkasta noin 10 – 20 astetta. Täydennyksenä saatiin yksi upseeri ja aliupseeri sekä yhdeksän miestä.
- 7.2.1940 ”Ryssä” oli yön aikana vetäytynyt ilman painostusta noin 1,5 km Saunajärven kylän lähetyville, jossa se joutui aina pienemmälle alalle saarroksen. Komppania olikin näin savuttanut tavoitteensa toistaiseksi. Aloitettiin uusien asemien kaivaminen. Ilma oli puolittain selkeä. Viholliskoneita lensi kaiken päivää niin, ettei ollut paljon liikkuma-aikaa. Niitä oli noin 30 – 40 konetta, jotka ampuivat kiivaasti linjojamme, saamatta kuitenkaan tuhoa aikaan. Päivä meni ilman tappioita.
- 8.2.1940 Komppania laitteli asemia ja suoritti vartiopalvelusta. Vihollisen koneita lensi moneen otteeseen majapaikkamme ja linjojemme yllä, ampuen ja pommit- taen yksittäisiä miehiäkin. Kaikenlainen liikkuminen oli melkein mahdotonta aukeassa maastossa. Ilmapommituksen aikana haavoittui sotamies Tauno Kivilompolo. Vänrikki Loman palasi sairaalasta. Komppania joutui muuttamaan saartorenkään läntiseen päähän ja jättämään valmiit asemat ”Jim” komppanialle. Siirto tapahtui Alasenjärven eteläpään ympäri.
- 9.2.1940 Varhain aamulla komppania teki hyökkäyksen vihollisen korsuja vastaan. Maasto oli tasaista ja ”ryssä” oli hakannut metsää hyvin harvaksi. ”Ryssä” oli valmiina konekivääreineen korsuissaan ja avasi kovan tulen poikiamme kohti. Joukostamme kaatuivat: Kersantti Seth Oikarinen, korpraali Väinö Marjeta, sotamiehet Petter Niva, Nastori A Kaunisto ja Lauri Puolamaa. Haavoittuivat: Luutnantti Knuuti, vänrikit Loman ja Martonen, alikersantti Kalle A Tukkiniemi, sotamiehet Martti Välimaa, Eeverd Uusitalo, Toivo Torvinen, Matti Pekkarinen, Urho Kyllönen, Kalle Puranen, Yrjö Juntunen, Juho Maansari ja Leevi Matinlompolo. Ankaruus väsymys ja paleltuminen vaikuttivat osaltaan miestemme menemiseen, sillä oli useita tapauksia joista selvisi, että mies oli mennyt liian huolettomaksi oman elämänsä suhteen. Viholliskoneita lensi kymmeniä tänäkin päivänä saamatta komppaniallemme mitään vahinkoa. Sotamies Heikki Kempainen katosi. Hyökkäys epäonnistui,

vaikka maa-alaa vähän voitettiin. Ilma oli lauhkea.

10.2.1940

Komppania rakenteli asemia etumaastoon ja piti vartiointia, osan miehistä levätessä teltoissa. Päivän aikana haavoittui sotamies Antti Heikkilä. Vihollisen lentotoiminta oli jatkuvasti vilkasta.

Poikiemme asemat olivat huonot, sillä vihollinen saattoi tulittaa melko pahasti niitä. Niinpä eilen kaatuneen, Seth Oikarisen ruumis, joutui olemaan ei kenenkään maalla 14.2.1940 saakka.

Toipumislomalta palasivat sotamiehet Juho Rauhala, Tauno Kuusijärvi, Jaakko Huttu ja Veli Mononen.

11.2.1940

Tilanne kaikin puolin ennallaan. Vilkaista lentotoimintaa, sanottiinpa omienkin lentokoneiden lentäneen, joita vihollinen näytti välttävän.

Tappiota ei päivän aikana tullut. Ilma oli lauhkea, eikä kovinkaan kirkas.

12.2.1940

Komppani oli saanut vähän levätä. Viholliskoneita lensi noin 20, mutta myös omia koneita lensi, joten "ryssän" koneet poistuivat keskipäiväksi. Sairastuvalle joutui alikersantti Jaakko Pahisjärvi.

Illalla alkoi taasen hyökkäys, joka jatkui seuraavaan aamuun saakka. Hyökkäyksen aikana haavoittuivat: Alikersantti Jaakko Lahti, sotamiehet Otto Jysky, Veikko Vänilä ja Arvi Föör. Hyökkäys ei johtanut mihinkään tuloksee. Komppania jäi entisiin asemiin.

13.2.1940

Komppania pysyi edelleen entisissä asemissaan ja suoritti niissä vartiopalvelusta. Koko tilanteen ajan oli yksi telttamme Lehtovaaran talon läheisessä maastossa, josta huollettiin komppanialle tuleva posti ym. juoksevat asiat. Siinä asui kahdeksan hevosmiestä ja osa toimitusjoukkueesta. Näihin aikoihin alkoi kuulua, että "ryssän" partioita oli päässyt linjojemme läpi ja sotkivat selustayhteyksiämme. Annettiin käsky olla hälytysvalmiina.

Päivä aikana kaatui sotamies Aarne Edvald Ylitalo.

Viholliskoneita lensi ehä satakunta, häiriten melkoisesti komppaniamme toimintaa. Eipä uskatanut päivällä edes tulta pitää teltoissa. Viholliskoneet lensivät yölläkin, kun oli kuutamo. Pudottivat koneista ruokasäkkejä tarkoittaen ne omilleen, mutta putosivat kuitenkin pojillemme.

Pakkasta oli 20 – 30 astetta, kirkasta.

Komppaniamme johti edelleen yksinään vänrikki Vitikka, joka oli komppanian ainoa upseeri.

15.2.1940

Komppania oli entisissä asemissaan ja piti yllä vartiopalvelusta. Ketään ei haavoittunut. Vihollispartioita alkoi liikkua metsissä joka puolella. Poikammekin saivat kaksi "ryssää" vangiksi, sekä yhden suomalaisen kommunistin, joka tuli ammutuksi. Näillä oli mukanaan suomalaisten kuormastosta ryöstämiä tavaroita, muun muassa Muhokselta kotoisin olevan alikersantti Viljo Räsänen reppu ym. muita tavaroita ja kirjeitä.

Vihollisen lentokoneita lensi päivän kuluessa noin 50, jotka eivät aiheuttaneet komppanialle mitään vahinkoa. Ilma oli pilvinen, pakkasta noin 15-20 astetta. Sairaslomalta palasivat Viljo Heikki, Akseli Piippola ja alikersantti Lauri Puska. Toimitusjoukkueella oli yöllä hälytys.

16.2.1940

Tilanne pysyi kaikin puolin ennallaan. Toimitusjoukkue vain joutui yöllä asemiin, kun vihollispartio oli yllättä telttamme. Partiosta ehtivät kuitenkin "Ekan" miehet ampua seitsemän miestä ja ottivat yhden "ryssän" vangiksi, loppujen hiihtäessä pakoon.

Sairaslomalta palasivat alikersantti Janne Harju, sotamiehet Toivo Koivuranta, Jalmari Lahti, Viljami Raappana ja Eelis Mantere.
"Ryssän" lentokoneet jyräsivät kaiken päivää toimittaen muonaa ja panoksia omilleen.

- 17.2.1940
Kaikki pysyi päivän aikana ennallaan. Komppania suoritti vartiointia omissa asemissaan, jotka olivat paikoin noin 150 – 200 metrin päässä "ryssien" asemista ja maasto oli aukeata, joten asemissa oli pysyttävä ja oltava hyvin varovaisia.
Päivän aikana haavoittui Jaakko Rautaiso. Sairastuivat Eino Vaara ja lauri Antti Kinnunen.
"ryssän" lentoase toimi taaskin koko päivän saamatta komppanialle mitään vahinkoja. Ilmat ovat kylmät ja selkeät.
- 18.2.1940
Komppania vartioi saarroksissa olevia "ryssiä", jotka eivät uskaltaneet hyökätä ulos saartorenkasta. "Ryssät" ruokkivat omiaan lentokoneillaan entiseen tapaan.
Viime päivinä vallinnut pakkas oli rasittanut poikiammekin kovasti, jonka vuoksi useita miehiä joutui sairastuville. Sairaalaan joutui alikersantti Otto Alfred Hiipakka. Täydennyksenä saatiin yksi aliupseeri ja kuusi miestä.
- 19.2.1940
Kaikki ennallaan. "Ryssän" lentokoneita lensi kymmeniä päivän aikana. Tappioita ei tullut.
Sairaslomalta palasivat: Kersantti P H Vanhapiha, alikersantti Jonne Harju, sotamiehet Vilho Penttinen, Valde Iisakki Lahti ja Antti Kuusijärvi.
- 20.2.1940
Kaikki ennallaan. "Ryssän" lentoase toimi vilkkaasti, komppanialle se ei kuitenkaan aiheuttanut vahinkoja. "Ryssien" lentokoneita lensi kuin mehiläisiä koko päivän ajan, ainakin 50 kappaletta.
Päivän aikana haavoittui Paavo Puska, jonka oma konepistooli laukesi ja luoti meni kämmenestä läpi. Sairaalaan saapui sotamies Vilho Lillbackka.
- 21.2.1940
Päivä oli pilvinen, josta johtui, että yhtään "ryssän" lentokonetta ei kuultu koko päivänä, aivan oudolta tuntui kun ilmassa ei surissut. Tappiota ei sattunut. Kaikkiolla oli rauhallista ja tilanne oli ennallaan.
- 22.2.1940
Ilma oli selkeä ja viholliskoneita lensi koko päivän ajan. Ampuivat konekivääreilläään saamatta aikaan mitään vahinkoja.
Komppania suoritti vartiopalvelusta entisissä asemissaan Saunajärven ja Alasenjärven välisellä Kannaksella. Komppanialle oli jo aikaisemmin alistettu konekivääreitä ja kranaatinheittimiä.
Sairaalaan joutuivat, sotamies Akseli Heikkinen ja Viljam Karppinen. Pakkasta noin 10 astetta.
- 23.2.1940
Komppania suoritti vartiopalvelusta. Viholliskoneita lensi kymmeniä, jotka eivät aiheuttaneet vahinkoja.
Päivän kuluessa haavoittui sotamies Yrjö Högg.
- 24.2.1940
Kaikki ennallaan. "Ryssä" lensi taas ahkerasti.
Sotamiehet Väinö Kyllönen ja Taavetti Timonen sairastuivat.
Lievää pakkasta ja ilma oli selkeä.
- 25.2.1940
Kaikki ennallaan. "Ryssä" lensi ahkerasti häiriten suuresti liikkumista, saamatta aikaan suurempia vahinkoja. Tappioita päivän aikana ei tullut.
Ilma oli selkeä.

- 26.2.1940 Kaikki ennallaan. "Ryssä" lensi ahkerasti. Ilma oli selkeä. Pakkasta noin 20 astetta. Sotamies Toivo Kaivuranta haavoittui.
- 27.2.1940 Komppania suoritti vartiopalvelusta entisissä asemissaan. Aamupäivällä vartioita vaihdettaessa vihollisen luoti osui sotamies Immosen päähän ja aiheutti kuoleman. Yön aikana siirrettiin kaksi tykkiä komppanian vartioasemien luo, joilla siiten ammutaan vihollisen korsuja. Ilma oli kirkas.
- 28.2.1940 Päivä oli pilvinen ja satoi räntää. "Ryssien" lentokoneita ei lentänyt yhtään koko päivän kuluessa. Komppania suoritti vartiopalvelusta ja tykkejä laitettiin aseisiin. Tappiota ei ollut. "Ryssiltä" ammuttiin kolme korsua hajalle.
- 29.2.1940 "Ryssä" lensi ja pommitti kaiken päivää majapaikkojemme ympärillä saamatta vahinkoja aikaiseksi.
Kaikki ennallaan. Ilma oli kirkas ja lauha. Iltapäivällä vaihtoa tehtäessä etuvartiopaikassa osui vihollisen luoti korpraali Pauli Jauhiaisen rintaa ja aiheutti kuoleman.
Toinen tykki siirrettiin pois komppaniastamme.
- 1.3.1940 Vartiopalvelus kävi entiseen tapaan. "Ryssä" lensi ahkerasti ja ahdisteli Lehtovaarankin seutuja kovasti. Eivät kuitenkaan huomanneet telttamme, eivätkätehneet vahinkoja. Etulinjalla lentokoneista ei ollut suurta haittaa, sillä "ryssän" lentäjät eivät nähtävästi osanneet erottaa etulinjoja toisistaan.
- 2.3.1940 "Ryssän" lentäjät kiersivät taaskin koko päivän yllämme. Niitä oli parhaillaan yhtä aikaa näkössä yli viisikymmentä lentokonetta. Nyt lentokoneet ampuivat telttamme ympärille ja pudottivat yhden pomminkin 20 -30 metrin päähän telttastamme. "Töpinässä" alkoi tuntua melko turvattomalta. Komppania oli vartiossa entiseen tapaan. Ilma oli selkeä ja lauhkea.
- 3.3.1940 "Ryssän" lentokoneita lenteli taaskin kuin variksia. Yksi lentokone pudotti kahdeksan pommia 30 -50 metrin päähän telttasta ja noin 20 metrin päähän ensimmäisestä hevosesta. Vahinkoja ei kuitenkaan tullut. Asuinpaikka vain alkoi tuntua perin turvattomalta. Nyt vasta valmistui "Töpinälle" hyvä korsu. Siitä ei voinutkaan enää uskaltaa mennä ulos kun vähänkin kuului moottorin surinaa. Niin turvalliselta korsu tuntui.
Etulinjalla kaatui alikersantti Aadolf Ylärinta vartiota vaihdettaessa. Komppanian vartiopaikka oli niin turvaton.
- 4.3.1940 Ilma oli pilvinen ja lunta sateli hiukan. Viholliskoneita ei lentänyt päivän kuluessa muuta kuin pari hävittäjää.
Tappiota ei päivän aikana tullut. Kaikki ennallaan.
- 5.3.1940 Ilma oli selkeä. Viholliskoneita lensi koko päivän ajan. Kaikki ennallaan. Sotamies Yrjö Bergman sairastui.
- 6.3.1940 Iltapäivällä alkoi hyökkäys "ryssien" saarrettuun tukikohtaan yhdessä muutamien muitten yksikköjen kanssa, mutta hyökkäys epäonnistui. Hyökkäyksessä haavoittui alikersantti Viljo Jokisalo ja korpraali Väinö Puhakka.
- 7.3.1940 Vihollisen lentokoneet havaitsivat komppanian majoituspaikan ja ampuivat sekä pommittivat sitä. Tällöin haavoittuivat, sotamies Heikki Välimaa ja Matti Lassila. Vartiopaikalla haavoittui sotamies Arttu Arvi Pollari, sekä omien miesten ampumasta luodista Eelis Kivimäki. Efrai Heikkinen sairastui. Komppanialle tuli kiire rakentaa korsuja majapaikalleen.

Sairaslomalta palasivat: Kersantit E M Mäkinen ja Toivo Niku, sekä alikersantti Arvi Pitkäranta, sotamiehet Väinö Kyllönen, Juho Rauhala ja korpraali Väinö Uusitalo.

Täydennyksenä saatiin viisi miestä.

Mainita sopii, että meidän käytössä ei ollut mitään tehokasta ilmatorjunta-asetta, eikä myöskään lentokoneita, joten "ryssä" oli täydellisesti herra ilmassa. Saarroksessa olevat "ryssät" saivat näköjään tarpeeksi muonaa lentokoneistaan. Joskus kyllä tipahti muona-annos suomalaistenkin puolelle sekä linjojen väliin. "Ryssillä" oli myös radioyhteys kotimaahansa. "Ryssät" olivat ajamittaan kaivautuneet syvälle maahan ja laittaneet korsut niin lujiksi, etti kranaatinheitin, eikä pienten tykkien tuli vaikuttanut kerrassaan mitään. Tilanne vaikuttaa nykyään vähemmän valoisaalta, sillä "ryssä" ryntää parhaillaan rajan takaa ankarasti kohti saarrettuina olevia joukkojaan.

8.3.1940

Yöllä komppania muutti Löytövaaran rintamalle, jossa "ryssä" hyökkäsi ja pommitti kovasti, olipa päässyt tulemaan jopa muutaman kilometrin lähemmäksi. Komppanian miehet saivat alkaa rakentamaan korsuja heti kun pääsivät perille, mutta eivät saneet niitä valmiiksi pimeään aikaan. Aamulla varhain alkoi "ryssän" tykistö ampuu ankarasti. Samoin vihollisen lentokoneet pommittivat ja ampuivat sekä johtivat tykistön tulta, jota jatkui sitten koko päivän.

Päivän kuluessa haavoittuivat: Sotamiehet Tauno Välimaa, Juho Ilmari Saukkoriipi, Toivo Lehto, Juhan Eemil Sirkka, Vilpas Kinnunen Väinö Rantanen, Johannes Juntunen ja Paavo Alanko.

Kaatuivat: Sotamiehet Otto Korhonen ja Vilho Penttinen.

Suurta vahinkoa pommitukset saivat aikaan miesten hermoille, samoin oli upseereiden laita. Yleinen väsymys alkaa painaa komppaniaamme, pitkän ja melkein yhtämittaisen tappelun jälkeen.

9.3.1940

Komppani sai valmiiksi korsut. "Ryssän" painostus helpottui vähän ja linjat pysyvät ennallaan.

Päivän kuluessa haavoittuivat: Sotamies Heikki Karppinen, korpraali Kaarlo Y Vanhapiha, sotamies Jalmari Nyman ja Antti Matinlompolo.

Lomalta palasivat: Alikersantti Jonne Harju ja sotamiehet Pekka Puska Pauli Matinlompolo.

10.3.1940

Kaikki ennallaan. Sotamies Aarne Syväjärvi ja Matti Lahti haavoittui.

Komppanian muonittaminen tapahtui edelleen Lehtovaarasta, josta matkaa etulinjalle oli noin kuusi kilometriä.

11.3.1940

Vilkasta "ryssien" lentotoimintaa. Pudottivat toimitusjoukkueen teltan lähelle 7-8 pommia, joidenka seurauksen kuoli yksi hevonen ja toinen haavoittui. Miehet säilyivät terveinä. Päivä aikana ei tullut muita tappioita. Illalla "Töpinä" alkoi rakentaa uutta korsua noin puoli kilometriä etelään entisestä paikasta. Ilmat ovat kylmiä ja selkeitä.

12.3.1940

Taistelut jatkuivat kiivaina koko päivän ajan. Löytövaarassa "ryssä" hyökkäsi päivän kuluessa 16 kertaa, mutta hyökkäykset lyötiin aina takaisin. Sanoivatpa poikamme "ryssien" olleen hyökätessään humalassakin ja pitäneet mekoista mölyä. "Ryssät" menettivät päivän kuluessa satoja miehiä kaatuneina.

Tänään alkoi jo kuulua toiveita rauhasta, jota jäätin mielenkiinnolla odottamaan.

Vihollisen lentokoneita lensi päivän kuluessa monta kymmentä, ehkä satojakin. Lentojen määrä tuntui painostavalta. Päivän kuluessa haavoittuivat sotamiehet Tauno Kuusijärvi ja Juho H Rauhala.

- 13.3.1940 Päivä valkeni kauniina ja ilma oli lauha. Komppania oli entisessä paikassaan. Aamupäivä oli vielä ankaraa tykistön toiminta jota ammuttiin kummaltakin puolelta. Tasan klo 11.00 tykistö lopetti ampumasta kummaltakin puolelta. Ainoastaan konekivääri jatkoi 2-3 minuutin ajan, sitten oli haudan hiljaista. Suomen ja Venäjän välille oli solmittu rauha. Sota oli siis loppunut. Ei tahtonut uskoa itseään, että vielä rauhakin voisi tulla. Heti ammunnan loputtua nousivat "ryssätkin" korsuistaan ja tulivat lyömään veljen kättä poikiemme kanssa. Kyllä oli veljellistä entisten vihollisten kesken. Kohta leikistä selvittyä "ryssät" tekivät tulet korsujensa katoille sekä soittivat tanssipelejä ja olivat iloisia.
- 14.3.1940 Komppania pysyi edelleen entisissä paikoissaan Löytövaarassa ja Lehtovaarassa. Löytövaarassa pidettiin vartiota. "Ryssät" alkoivat pudistaa hallussaan olevaa Palovaaran tietä miinoista ym. Tappioita ei enää tullut. Kaikki oli rauhallista.
- 15.3.1940 "Ryssät" alkoivat kuljettaa tavaroitaan pois hallussaan olevilta alueilta ja alkoivat myös haudata ruumiitaan. Komppaniamme piti vartiota sekä lepäili. Kaikki oli rauhallista. Pojat alkoivat tehdä tuttavuutta "ryssän" kanssa, vaihtoivat kaikenlaisia pikku esineitä, rahaa ym.
- 16.3.1940 "Ryssien" puhdistuspuuhut jatkuivat täydellä vauhdilla. Paljon olikin tavaraan vihollisilla saarretuissa tukikohdissa, vähän hevosiakin, tankkeja, autoja, ajoneuvoja, tykkejä, ammuksia ym. Voitiin todeta, että heikossa kunnossa olivat "ryssätkin" saarroksissa. Jos suomalaisilla olisi ollut käytettävissään vähänkin ilmavoimia ja enemmän tykistöä ja niihin ammuksia, olisi "ryssien" tuho ollut varma. Tämä kirjoittaja voi yleisvaikutelmana sanoa, että tilanne oli kehittynyt sellaiseksi, että rintamamme olisi murtunut. Niin väsyneitä oltiin ja hermosto tuntui alkavan lamaantumaan. Suurella osalla miehistöstä sen aiheutti ankara tykistön tuli ja ilmapommitukset yhdessä ankaran väsymyksen kanssa.
- 17.3.1940 jatkuu sivu 25

